

(Welten) bestimmt Bhāg. P. 3, 23, 39. — Vgl. अभयान्.

अभयलंकार (अभय + लं) m. eine rhetorische Figur der Form (शब्द) und dem Inhalte (अर्थ) nach Verz. d. Oxf. H. 210, a, N. 1.

अभयलंक्रिया (अभय + लं) f. dass. ebend. 208, b, 13.

अभयवृत्ति (अभय + वृत्ति) f. in der Rhetorik eine Wiederholung in Betreff des Sinnes und des Lautes, Wiederkehr gleichbedeutender und gleichlautender Wörter Kāvya. 2, 116. Beispiel Spr. 4077, wo die beiden विकृति lautlich und begrifflich zusammenfallen.

उमा 1) vgl. लुमा. — 3) unter diesem Namen in Vināyaka verehrt Verz. d. Oxf. H. 39, b, 17. — 8) Bez. eines 6jährigen Mädchens, welches bei der Durgā-Feier diese Göttin vertritt, ANNADĀKALPA im ÇKDr. u. कुमारी. — 9) N. pr. verschiedener Frauenzimmer HALL 175 (bis). 177. 181. 183. Verz. d. Oxf. H. 262, b, No. 632. 371, b, No. 248.

उमाचतुर्थी (उ + च) f. Bez. des 4ten Tages in der lichten Hälfte des Ġjaishṭha BRAHMA-P. im ÇKDr.

उमातिलकताल (उ + तिल - ताल) m. Bez. eines best. Tactes Verz. d. Oxf. H. 87, a, 11.

उमानाथ (उ + नाथ) m. der Beschützer der Umā d. i. Çiva Verz. d. Oxf. H. 46, a, 40.

उमापति TAITT. Ār. 10, 22. KATHĀS. 32, 15.

उमापतिदत्त (उ + दत्त) m. N. pr. eines Mannes Verz. d. Oxf. H. 173, b, 3 v. u.

उमापतिधर (उ + धर) m. N. pr. eines Dichters Verz. d. Oxf. 123, b, 25.

उमामहेश्वर (उ - म + व्रत) n. Bez. einer best. Begehung Verz. d. Oxf. H. 34, a, 28. उमामहेश्वर व्रतम् 74, b, 33.

उमास्वातिवाचकार्य m. N. pr. eines Lehrers, = वाचकार्य Verz. d. Oxf. H. 247, a, 1. HALL 162. SARVADARÇANAS. 38, 8.

उमेश (उमा + ईश) m. Çiva in Verbindung mit Umā (als Statue) Verz. d. Oxf. H. 42, b, 48.

उम्बेक m. N. pr. eines Mannes HALL 166^t — Vgl. उवेक.

उम् s. उम्.

उम्लोचा so auch die ed. Bomb.

उर्, nach AUFRECHT lautet der Name उल.

उरुक्षय (उरु + क्षय) m. Lungenschwindsucht (neben राक्षयदम्न) Verz. d. Oxf. H. 387, a, No. 849. fg.

उरुपार्श्वमण्डलिन (उरु - पार्श्व - मण्डल) m. Bez. einer best. Stellung der Hände beim Tanze Verz. d. Oxf. H. 202, a, 29.

उरुग 1) a) VARĀH. BRH. S. 88, 20. 97, 7. die Schlangen sind die Gottheit des Nakshatra Āçreshā WEBER, Nax. 2, 371. 379. Vgl. कृत्तोरग, महोरग. — 2) उरुगा auch die ed. Bomb. des MBh.

उरुग Schlange Bhāg. P. 10, 16, 23. उरुगम 34, 8.

उरुण ŪṆADIS. 5, 17. 1) Bhāg. P. 9, 14, 27.

उरुणक m. Widder, Lamm Bhāg. P. 9, 14, 21. ०वत्स 5, 14, 3.

उरुरी, ०कृत्य पटम् ausbreiten; तद्वलेन च किं राक्षं मयेदमुरीकृतम् einwilligen in, annehmen KĀÇIKH. 45, 93. तद्विजमुरीकुरु 59, 26 bei AUFRECHT, HALĀ. Ind.

उरुरीकरण n. das Annehmen SARVADARÇANAS. 132, 19.

उरुस्य 2) aus der Brust kommen, von einem Laute RV. Prāt. 1, 8. V. Theil.

— 5) m. die weibliche Brust VARĀH. BRH. S. 70, 5.

उरुस्तम्भ (उरु + स्तम्भ) m. Brustbeklemmung, Asthma Verz. d. Oxf. H. 316, a, 3 v. u.

उरी - कर sich Etwas gefallen lassen, erfahren, theilhaft werden: पयोभिः केलीवनं वृद्धिमुरीकरोति SĀH. D. 340, 19.

उरी f. N. pr. eines Flusses Verz. d. Oxf. H. 66, b, 2.

उरीमाण N. pr. einer Oertlichkeit ebend. 339, b, 20. ग्रिमाण v. l.

उरु 1) adj. breit VARĀH. BRH. S. 69, 32. 70, 3. gross: ०भोगकर 80, 13. ०क्लेश KATHĀS. 63, 49. — 3) m. N. pr. eines Āṅgīrasa Ind. St. 3, 210, a; vgl. उरु.

उरुक्रम 2) Bein. Kṛṣṇa's Bhāg. P. 10, 60, 35. 11, 3, 26.

उरुक्षय vgl. उरुक्षय; उरुक्षयम् vgl. उरुक्षय.

उरुगाय 2) Bhāg. P. 10, 69, 17. 83, 20. 11, 3, 26.

उरुचक्रि m. N. pr. eines Ātreja Ind. St. 3, 210, a.

उरुञ्जिरा f. ein N. des Flusses Vipāç Nir. 9, 26.

उरुधा (von उरु) adv. vielfach Bhāg. P. 10, 33, 14. 11, 13, 34. 28, 16.

उरुधिष्ठय s. u. उदधिष्ठा.

उरुवत्स (उरु + वत्स) m. N. pr. eines Sohnes des Vasudeva von der Ilā Bhāg. P. 9, 24, 48.

उरुवास m. N. pr. eines buddhistischen Klosters TĀRAN. 173.

उरुव्यञ्ज vgl. पुत्रची.

उरुष्य 4) Z. 2 lies मर्त्यय st. मर्त्यय.

उरोग्रक Verz. d. Oxf. H. 316, b, 1.

उरोवृत्ती Z. 1 lies RV. Prāt. 16, 32 st. Prāt. 16, 7 und füge Ind. St. 8, 91. 94. 96. 147. 243. fg. hinzu.

उरोमण्डलिन (von उरु + मण्डल) m. Bez. einer best. Stellung der Hände beim Tanze Verz. d. Oxf. H. 202, a, 28.

उर्व 1) ein Sohn Puraṁḡaja's Verz. d. Oxf. H. 40, b, 17. — Vgl. उर्व.

उर्वरा 1) die Erde Spr. 4743. — Vgl. उर्वर.

उर्वरित adj. übriggeblieben (= अवशिष्ट Schol.): ०शरीरमात्रपरिमृष्ट Bhāg. P. 5, 3, 28. तस्य पुत्रसङ्क्षेपे पञ्चैवोर्वरिता मृधे 9, 23, 26. 12, 8, 2. 9, 15.

उर्वशी Bez. der Dākṣhājāṇī an der Badarī Verz. d. Oxf. H. 39, b, 31.

उर्वशीनाममाला (उ + ना) f. Titel eines synonymischen Wörterbuchs Verz. d. Oxf. H. 398, b, No. 132. 401, a, No. 196.

उर्वारु n. die Frucht PĀNĀV. Br. 9, 2, 19.

उर्वपिति (उ + प) m. Herr des Landes, Fürst, König Spr. 3810. RĪĀ-TAR. 3, 380.

उर्वशि (उर्वी + ईश) m. dass. KATHĀS. 88, 2. Bhāg. P. 11, 3, 31.

उर्वश्वर (उर्वी + ई) m. dass. KATHĀS. 121, 261.

उल 2) Verfasser von RV. 10, 186, mit dem patron. Vātājāna, AUFN.

उलप m. ŪṆADIS. 3, 145. 1) उलपं कामलं तृणम् ŪḡĒVAL. m. n. = गुल्मिनी, m. eine best. Grasart MED. p. 16. उलपस्तम्बगुल्माश्च वीरुधा विटपाः स्मृताः HALĀ. 2, 35. = बल्बज 36. प्रावृषीव तृणोल्पम् MBh. 5, 1605. gāṇa गवास्यादि zu P. 2, 4, 11. Eleusine indica Gaertn.: गोमर्षिणीप्रियनवोल्प MĀLATIM. 144, 14. नवोल्पालंकृतसैकत Çiç. 4, 5, 3, 62.

उलपराज्ञी LĀTJ. 8, 8. 33. eine Grasart nach Comm. zu TS. I, 86, 2.

उलुपड m. N. pr. eines Mannes; vgl. उरुपड und औलुपड.

उलूक 1) a) VARĀH. BRH. S. 70, 22. 71, 4. 86, 21. 49. 88, 2. Verz. d. Oxf.